

LIAUDIES BALSAS

KANADOS LIETUVIŲ SAVAITRAŠTIS

The PEOPLE'S VOICE, Lithuanian Weekly, Published by the Lithuanian Press Association, 130 Claremont St., Toronto 3, Ontario
Second Class Mail, Registration Number 1857

Kaina 10¢

Penktadienis, Rugpjūčio (August) 15, 1969, Toronto, Ontario

M E T A I XXXVIII

Kyla Naujas Finansinis Krizis Europoje Nuvertintas Frankas, Užšaldytos Kainos

PARYŽIUS. — Francijos vyriausybė buvo priversta griebtis griežtų priemonių pastoti kelių išskylančiam krizui. Pirmiausia ji nuvertino franką 12.5 procento. Paskui ji užšaldė industrines kainas. Šie žygiai gali turėti atgarsius daug toliau už Francijos sienų.

Diplomatiniai šaltiniai sako, kad visas bendros rinkos blokas brenđa į naują krizį. Kiti eina taip toli, kad net pranašauja galą bendrai rinkai.

Nuvertinus franką, pakilo vokiečių markės vertė. Prisibijoma, kad gali prasidėti graibstymas markių.

Bruselyje tariasi bendros rinkos valstybių finansiniai ekspertai, norėdami surasti priemones, kaip nugalėti šį krizį.

Francijos franko nuvertinimas labai skaudžiai paliečia farmų produktų klausimą, nes bendroji rinka didele dalimi sukosi apie farmų produktus. Francija yra didžiausia bendros rinkos bloke, kas liečia žemės ūkio gaminius.

Bruselyje prisibijoma, kad Francijos fermeriai gali didinti žemės ūkio produkciją. Pagal susitarimą, Francijos fermeriai dabar turės gauti daugiau už savo produktus markėmis.

Prisibijoma, kad šis krizis gali paliesti ir toliau. Pavyzdžiui, net ir Ameriką. Finansiniai reikalai tampriai rišasi visame Vakarų pasaulyje.

Industriinių gaminių kainos užšaldytos iki rugsėjo 15 dienos.

Astronautai Jau Išleisti Laisvėn

HOUSTON. — Apollo 11 astronautai, Armstrong, Aldrin ir Collins, jau paleisti iš izoliacijos. Pasirodė, kad jie nepasirūšė iš Mėnulio jokių ligų perų.

Mokslininkai, tyrinėję parvežtą žemę, taipgi nesurado jokių gyvybės žymių. Matyti Mėnulyje nėra jokios gyvybės, net ir paprasčiausioj formoj.

Amerikiečiai jau ruošiasi ant-ram skridimui į Mėnulį. Apollo 12 tur būt skris kada nors lapkričio mėnesį.

Esą dirbama šį tą patobulinti, kad astronautai galėtų tiksliau nusileisti į numatytą vietą.

nos. Tada Francijos finansų ministerija paskelbs savo liniją, kuri šiuo tarpu yra ruošiamą.

Kai Francijos galvinyje stovėjo Degaulas, jis buvo priešingas franko nuvertinimui. Nauja valdžia, tačiau, buvo priversta nusileisti spaudimui, kuris slėgė Francijos franką.

Nuvertinus franką, bus reikalinga pakelti algas. Manoma, kad bus pakelta nuo 3 iki 5 procentų. Ar darbininkai tuo pasitenkins? Frankas nuvertintas puštrylikto procento.

Visi Turi Būti Lygūs Kanadoje

VANCOUVER. — Kalbėdamas liberalų bankete, premjeras Trudeau atsakė kritikams, kurie smerkia vyriausybės nušarimą panaikinti sutartis su indijonais.

Jis sakė, kad keista kai viena dalis kanadiečių daro sutartį su kita. Visi kanadiečiai turi būti lygūs, sakė jis. Visiems turi būti teikiama pagalba pagal reikalą.

Indijonai, atrodo, nelabai priitaria idėjai, kad sutartis būtų panaikinta, o jie traktuojami lygiai, kaip ir visi kiti kanadiečiai.

Nekurie indijonų lyderiai buginasi, kad jie neteks kontrolės ant indijonų.

Kaltina Unijos Biurokratus Pagrobimu 75,000 Dolerių

WASHINGTON. — Angliakasių (UMWA) unijos eiliniai nariai traukia teisman šios unijos aukštuosius pareigūnus reikalaudami sugrąžinti dviem lokalam \$75,000 pagrobų iš pensijų fondų. Byla užvesta 4.000 sužeistų angliakasių.

KVEBEKAS. — 9-nių provincijų premjerai, kurie turėjo čia pasitarimą, pasisakė prieš vandens eksportą į JAV.

Jie plačiai svarstė oro ir vandens teršimo klausimus.

STOKHOLM. — Kanados ir Kinijos pasitarimai dėl pripažinimo Kinijos užsikirto ir stovi vietoje.

PIKTADARIAI NUŽUDĖ NET PENKIS ASMENIS

LOS ANGELES. — Kažkoki piktadariai nužudė penkis asmenis, jų tarpe aktorę Sharon Tate, išnuomuotame ranchos name.

Namo prižiūrėtojas, rastas netoli namo kotedžiuje, papasakojo, kas atliko tas žmugžudystes. Policija dabar ieškanti jų asmenų.

INDIJOS PARLAMENTAS UŽ BANKŲ NACIONALIZAV.

NEW DELHI. — Indijos parlamento žemesnis butas vienasbalsiai nutarė nacionalizuoti 14 šalies didžiųjų bankų. Bet tas turi būti užtvirtinta senato, kaip reikalauja šalies konstitucija.

Bankų savininkams tačiau būsia atlyginta. Nacionalizavimas reikalingas šalies ekonomikos stiprinimui.

Premjeras Trudeau Atremia Puolikus

VANCOUVER. — Premjeras Trudeau čia smarkiai atsikirto užpuolikams, kurie ne tik demonstravo prieš jį, bet ir įžeidinėjo, koliodami chuliganiskais žodžiais. Sakoma, kad vienam net į veidą kumštelėjo.

Jis stovi už žmonių teises rodyti nesutikimą, jeigu kas turi, bet kultūringomis demonstracijomis, vedant dialogą su juomi.

Du asmenys čia buvo sulaukyti už triukšmo kėlimą, įžeidinėjimą. Vienas išvadines premjerą išdaviku.

Ištikro, demonstrantų tarpe atsiranda tokių, kurie daro gėdą visiems rimtiems demonstrantams.

ROMA. — Rumoras sudarė vyriausybę vien iš krikščionių demokratų. Nors socialistai pasisakė, kad jie rems jo vyriausybę, bet abejojama, kad ji galėtų ilgai laikytis.

TORONTO. — Ontarijos jūdžių vyriausiasis cenzorius smerkiamas už paskleidimą nešvaraus jūdžio.

Eina Visoki Gandai Apie Prezidento Niksono Misiją

LONDONAS. — Čia ir kitose sostinėse eina visoki spėlojimai apie prezidento R. Niksono misiją Azijos šalyse ir Rumunijoje. Ypač daug domės krepiama į jo vizitą Rumunijoje.

Daily Mail rašo, kad Niksonas artėjo prie Tarybų Sąjungos. Girdi, tai buvęs pirmas žingsnis lauzyme "diplomatines užtvaras".

Telegraph rašo, kad Niksono misijos tikslas buvęs — susitarti su Tarybų Sąjunga. Bet Times rašo, kad toks susitarimas neįmanomas nesulaikius karo Vietname.

Britai nepasitenkinę, kad pre-

Kataliku Vyskupas Apsivedė Protestoniškai

NEW YORK. — Tėvas J. P. Shannon, neseniai rezignavęs kataliku vyskupas, nesutikęs su popiežiaus diktatu gimdymo kontrolės klausimu, apsi-vedė protestonų bažnyčioje.

Buvęs vyskupas Shannon yra 48 metų amžiaus. Jo žmona — 50 metų amžiaus našlė.

Jis neketina pasitraukti iš bažnyčios, bet Vatikano patvarkymai sako, kad jis automatiškai ekskomunikuotas, kadangi sulaužė celibatą.

KASMET SUVAGIAMA DAUGIAU BILJONO DOI.

CHICAGO. — Niujorko industrialistas Notman J. Spano aiškino čia konvencijoje, kad vėgystės industrijoj viršija visas kitas vėgystes ir apiplėšimus. Kas metai suvagiama iš įvairių industrijų daugiau bilijono dolerių visokio gėrio.

Taipgi daug suvagiama iš krautuvių. Vagia pašaliniai, vagia ir ten dirbantys, prižiūrėtojai, užvaizdos.

PASADENA. — JAV mokslininkai, tyrinėję nuo Mėnulio atgabentą medžiagą, esą suradę hidrokarbonų, medžiagų, kurios reikalingos dėl gyvybės.

BOSTON. — Distrikto prokuroras ruošias liudininkų apklausinėjimą ryšium su senatoriaus R. Kennedžio nelaimė.

zidentas Niksonas buvo labai trumpai Britanijoje, labai trumpai kalbėjosi su vadovais, daug mažiau negu Rumunijoje. Kiti daro išvadą, kad JAV prezidentas laikas Britaniją jau nebesvarbia tarptautiniuose reikaluose.

Rumunijoje, prezidentas ir jo žmona buvo sutikti gana šiltais.

Sakoma, kad Tarvų Sąjunga kooperavo su Niksono lėktuvo kelione iš Pakistano į Rumuniją. Tai įrodymas, kad Tarybų Sąjunga nesinervavo dėl to vizito, nors Vakarų korespondentai bandė sukelti opiniją, kad Niksono vizitas Rumunijoje — didelis smūgis Tarybų Sąjungai.

Spėlojama, kad JAV ir TSRS vadovai anksčiau ar vėliau turės susitikimą ir aptars abiejų šalių santykių klausimus.

Tarybų Sąjungos ir Jungtinių Amerikos Valstijų santykių pagerėjimas, ypač susitarimas nutraukti nuklinio ginklavimosi lenktynes, labai daug padėtų tarptautinio įsitempimo sumažinimui.

Kaip iš tikrųjų yra ir bus, sunku pasakyti, nes oficialių apreiškimų nėra. Tai tik spėlojimai, daleidimai. Bet, kaip yra sakoma, jei žmonės kalba, tai kas nors yra.

Didžiausia sugyvenimui kliūtis, be abejonės, yra karas Vietname ir susikirtimai tarp Izraelio ir arabų šalių.

Nauja Bėda su Pašto Pristatymu

TORONTO. — H. W. Bacon Ltd. tarnautojai, Teamsters Unijos skyriaus nariai, nubalsavo streikuoti, jeigu nebus patenkinti jų reikalavimai.

Minėta kompanija turi pasirašiusi sutartį su Kanados paštu. Jos žmonės surenka paštą iš pašto dėžių ir suveža į centrinį paštą. Jie taipgi išvežioja į distriktų paštus laiškus ir kitus siuntinius.

Jeigu teamsteriai, samdomi Bacon kompanijos, sustreikuos, tai pašto surinkimas ir išvežiojimas labai nukentės. O jeigu nebus leidžiama kam kitam tą darbą atlikti, tai bus tikra bėda. Reiks patiems nešti laiškus ir siuntinius į centrinį paštą.

Atsilankius Londone ir Montreale

Dabar keliautojų galybė. Zmonės keliauja ne tik po savas ir svetimas šalis, bet, dar gi, keliauja ir į mėnulį.

Tad atostogų proga su žmona ir M. Pauzienie automašina visų pirma patraukė į Londoną, kur gyvena mano žmonos sesuo, o Pauzienie brolis, Povilas Pajuodis.

Londone neteko nuobodžiauti. Draugas Pajuodis per kelias dienas prisodinęs pilną savo didelę automašiną, išvežiojo mus po Londono apylinkę. Visų pirma aplankė Grand Band maldynę ir ten gyvenančius lietuvius Baltuškus, Brogus. Kita dieną maudėmės Franchaw tvenkinyje, visai netoli Londono. Aplankėm lodoniečius draugus Aleliūnus, Br. Petronius, Byrienę. Pasukom ir į apylinkę — aplankėm Lapienius. Visur pabaliavojom. O draugė Sofija Pajuodienė yra ne tik puiki šeiminkė, bet ir puiki kompanijoje. tad kalbų nepritrūko.

Farmų laukai gražūs, visur žaliuoja, viskas auga. Tabako farmos nekurius yra nukentėję nuo lietaus, tačiau Lapienių ūkio tabakas gana gražus. Tik gaila, kad draugas Lapienis nesveikuoja dėl kojos — sudėjo jam geležis į koją. Bet jis jau vaikšto ir mašiną vairuoja.

Nebuvo tą dieną laiko stabtelėti ir pas jų kaimynus. Tarėmės kita dieną juos aplankyti, bet dėl lietaus mūsų planai iširo.

Londono ir apylinkės lietuvių visi gyvena gražiai, įsigyvenę ir dėl pragyvenimo išteklių jiems nebereikia rūpintis. Visas jų rūpestis, kaip parduoti ūkius, kur apsigyventi, kaip gražiau praleisti savo gyvenimo saulėlydį. Nekurie jau savo ūkius yra pardavę ir traukia į miestelius. Pastaruoju metu Londono lietuvių gyventojų skaičių papildė Mažiliai. Pas Kisielius. Repšiai irgi planuoja apsigyventi Londone kada nors.

Londono gražios apylinkės atkreipia kiekvieno dėmesį dar ir dėl kitko. Visur pas mus Ontarijoj yra puikių pakelėse įrengtų turistams sustoti, parkelių ir parkų. Bet Londono apylinkėse jų, atrodo, yra daugiau, ir jos šaunesnės. Ypa-

tingai puikiai įrengtas Grand Bend.

Na, ir kodėl, čia, Londono apylinkėse šauniau, negu kitur?

Pasirodo, kad Londone gyvena Ontarijos premjeras Robertsas. O prie to čia amerikiečių pakelė, vykstant į kitas Kanados rytines dalis.

Sis faktas išaiškino viską.

Grįžtant iš Londono atgal į Torontą, pasukom į Springfordą aplankyti Maldaikienės ir O. Petronienės.

Čia irgi gražios apylinkės, malonu vasarą. Tačiau žmonių gyvenime, kurioje vietoje bebūtum, visur, apat malonumo ir grožio, yra ir lietingų dienų. Dėl nelaimių, dėl susirgimų, dėl artimųjų mirties. Toks yra gyvenimas.

Dar tenka dadėti, kad tiek Londone, tiek ir kitur, kur tik susitikom lietuvių, visur patyrėm didelį lietuvišką vaišingumą, draugiškumą. Jų stalai apkrauti valgiu ir gėrimu, o daržai ir sodai pilni vaisių ir daržovių. O mes miesčionys, kaip šarančiai, padrasinti, gerokai jais pasinaudojom. Norėtusi, kad būtų proga jiems kaip nors atsilyginti.

Beje, draugė O. Petronienė atsisveikinant pridavė pagal jos vyro Augusto Petronio palikimą Liaudies Balsui Baltic Printing Co. \$600 vertės šerų.

Montreale

Stabtelėję Toronte, netrukus su žmona patraukėm į Montreale. Tai antroji mūsų tėvynė, Torontą skaitant trečiąja. Ten daug jaunystės dienų praleista. Bet vykom trumpam laikui, tad neteko plačiau su draugais ir pažįstamais susitikti, bei patį miestą aplankyti. Aplankėm žmonos tėvo kapą ir pasukom pas draugus A. F. Sulpevičius.

Sekančią dieną nuvykome į Man and His World parodą. Parodoje žmonių nedaugiausia, nepalyginti su 1967 metais. Turės didelių nuostolių. Nekurie paviljonai yra įdomesni arba tikrai įdomūs. Bet daugumoje — nieko ypatingo. Bet dieną kitą tenai praleisti nenusibostų. Prieš grįžtant į Torontą, draugė Šuplevičienė ant greitų

jų pakvietė atvykti Lesevičius ir Urbanavičius. Su jais atvyko ir Adomaitis, dirbantis tarybiniame paviljone. Malonu buvo susipažinti. Draugiškas, jaunas energingas vyras.

Kaip žinia, Urbanavičiai ir A. Šuplevičienė yra tik ką neseniai sugrįžę iš Lietuvos, tad pasikalbėjimai buvo tikrai malonūs ir įdomūs. Jie yra labai patenkinti lankymusi Lietuvoje, paršivežė glėbius malonių įspūdžių.

Sakė, kad jie turėjo prieš tai platesnį suėjimą pas draugę Bendžaitienę. Visi plačiai pasidalinę savo patyrimais Lietuvoje, pasidžiaugę liaudies laimėjimais. Tačiau apie tai gal parašys patys montrealiečiai.

Prie progos kiek pasikalbėjome ir Liaudies Balso reikalais. Dėl pašto blogo patarnavimo skundžiasi ir montrealiečiai. Vi-

sur jis pašte užkliūva. Bet tas įvyksta ne vien su Liaudies Balso. Tas pats su visais laikraščiais, tokiais kaip LB.

Iš savo pusės ir aš pasiskundžiau, kad paštas krauna vis didesnius laikraščiams mokesčius ir žada dar daugiau pakelti. Tie mokesčiai tiesiog verčia laikraščius bei žurnalus nuo kojų.

Atėjo laikas skirtis. Montrealiečiams rytojaus diena buvo darbo diena, o ir man atostogosėjo į pabaigą. Palinkėjom vieni kitiems geros kloties, sveikatos.

Ir taip po daugelio malonių susiejimų, pasimatymo, pasikalbėjimo jos pasibaigė.

Aš ir žmona esame visiems tikrai dėkingi už malonių priėmimą, už susitikimus ir pasikalbėjimus.

Z. Janauskas

Jeigu Būtų Sudrėkinta Sachara

Henrikas Kristapavičius

Sachara — didžiausia pasaulyje dykuma. Jos plotis viršija 5 milijonus kvadratinų kilometrų. O, kokia tai baisi dykynė! Aplinkui smėlis ir smėlis. Per šimtus kilometrų tepasitaiško nedidutė oazė. Bet ir jų vis mažėja. Smėlis jas užneša. Smėlis vis toliau keliauja į Egiptą ir Kongo sritis. Ir jei taip bus toliau, greitai dar didesnė Afrikos dalis bus palaidota po smėliu. O jeigu ši dykuma būtų pagirdyta! Ji galėtų pavirsti milžinišku sodu, beribiu laukų masyvu.

Dar pareitame amžiuje kolonizatoriai kūrė planus, kaip dar labiau iš šios kontinento pasipelnyti. Todėl nenuostabu, kad ir pirmą projektą sudrėkinti Sacharai pasiūlė kolonizatoriai. Tas projektas buvo labai paprastas: iškasti kanalą ir Atlanto vandenį paleisti į Sacharą. Mat, buvo manoma, kad dykuma yra žemiau vandenyno lygio.

Yra pateikta daug mokslis-

kai pagrįstų projektų šiam žemynui paversti žydinčia oaze. Labai įdomų projektą sukūrė vokiečių inžinierius Hermanas Zergelis.

Afrikos nelaimė — netolygiai pasiskirsčiusi drėgmė. Nuo Atlanto vandenyno iki Raudonosios jūros driekiasi dykuma, o tropiniuose miškuose, žemyno viduryje, Kongas per metus nuplukdo į Atlantą tiek vandens, kiek Jenisėjus, Obė, Valga ir Dniepras kartu. Tyrinėjimai rodo, kad kadaise Afrikos centre tyvuliavo Kongo jūra. Tačiau kreidos periode vanduo prasi-grauzė pro kalnus ir ištekėjo. Skurdus šios jūros likutis — tai baigiantis džiūti Čado ežeras, o ištekėjimo latakas — Kongo upė. Tai be galo plati upė. Vietomis siekia 25 kilometrų. Tiktai vienoje vietoje, ties Stenly Hilio tarpekliu, ji susiaurėja iki 1.700 metrų. H. Zergelis ir pasirinko šią vietą užtvankai. Bet ar įmanoma užtvankinti upę, kai dviejų kilomet-

ry pločio milžiniška vandens masė, prilįgstanti keturių didžiausių Europos ir Azijos upių masei, uraganišku greičiu, taškudama baltus purslus, lekia žemyn? Pasirodo, galima. Inžinierius rado išeitį: pirmiausia reikėtų šiek tiek aukščiau išsprogdinti kalnus, kurie užverstų upę. Kol vanduo pakiltų iki griūties lygio, būtų galima pastatyti tikrąją užtvanką. Pagal apskaičiavimus, jau po 3-4 metų slėnis prisipildytų vandens, sudarydamas Kongo jūrą. Atsiradus šiai jūrai, pagrindinis Kongo įtakas Ubanga pradėtų tekėti atgal ir susijungtų su Sario upe, vieninteliu mirštančio Čado intaku. Taigi, Kongo vanduo ne tik atgaivintų Čado ežerą, bet ir pripildytų visą buvusios jūros įdubą. Taip atsirastų antroji Afrikoje — Čado jūra. Per 50 metų ji užlietu 1.300.000 kvadratinų kilometrų dykumą ir r pusdykumų. Iki to laiko visiškai pripildytų ir Kongo jūra, kurios plotas pasiektų 800.000 kvadratinų kilometrų.

Manoma, kad Sacharoje slypi ne mažiau naftos, negu Viduriniuose Rytuose. Be to, joje yra vario, geležies, boksitų, nikelio, kobalto, aukso, deimantų ir didžiausios kapitalistiniame pasaulyje urano rūdos atsargos. O žmonės gyvena pusbadžiai...

Sachara piečiasi, skverbiasi į pietus, į tropinių miškų tankynes katastrofiniu greičiu — apytikriai vieną kilometrą per metus. Atrodo, nėra ko ir svajoti. Deja, H. Zergelio projektas jau trečią dešimtį metų gulii archyvuose. Reikia tikėtis, kad netrukus jis vėl bus svarstomas. Daugelyje Afrikos valstybių atsirado naujų šeiminkų, kuriems tikrai rūpi žmonių likimai ir kontinento ateitis.

Yra ir dar vienas projektas. Neseniai geologai padarė keletą gręžinių Sacharos dykumoje ir aptiko milžiniškas geležies vandens atsargas, tūnančias maždaug 200-300 metrų gylyje. Tai ištisa požeminė jūra, kuri

Dzūkija. Paežerėje.

Lietuviai, kurie atostogoms ar kitais reikalais atvažiuojate į Miami, Fla., neužmirškite atsilankyti į Lietuvių Socialį Klubą. Čia kiekvieną sekmadienį 1 val. dieną yra

Lietuvių Socialis Klubas

duodami geri pietūs už žemą kainą. Po pietų, šokiai, susitikimai ir svečiavimasis.

Kuriems reikalingos informacijos gavimul kambarių vietiniai klubo nariai patars jums kaip ir kur juos gauti. Kviečia į svečius visus lietuvius

2610 Northwest 119th Street
Miami, Fla. 33167
Telefonas: 688-4161

Pavogta Senovė

Pastaruoju metu paaiškėjo, kad mažiausiai 10 procentų Egipto senienų, saugomų įvairiose pasaulio muziejuose, ten pateko nešvarių kelių. Dabar sudaromas pilnas įvairių laikų archeologinių radinių sąrašas — kad galima būtų tiksliai nustatyti, kurie paminklai buvo pavogti iš šalies, ir pareikalauti juos nedelsiant grąžinti.

Žinoma, žymią dalį iš šalies išvežtų senovės meno kūrinių sudaro Egipto valdovų dovanos užsienio valstybėms. Tačiau daugelis buvo paprasčiausiai pavogti.

Štai ką papasakojo žinomas Egipto menotyrininkas Muhamedas Husnis Abd. Elis Rachmanas.

Viskas prašidėjo praėjusiam amžiuje. Užsienio valstybių konsulai pasistengė susirinkti gražiausių senovės Egipto meno pavyzdžių kolekcijas. Apie 20 stambių kolekcijų vėliau buvo perparduota Europoje ir eksponuojama Londono, Paryžiaus, Berlyno, Leideno, Toronto muziejuose.

apima didesnę dalį Sacharos. Tereikėtų iškasti daugybę arėzinų šulinių, ir jie vandeniui aprūpintų oazes, leistų įvesti datulų palmių plantacijas. Tačiau kad ir kažin kokios didelės bebūtų požeminio gėlo vandens atsargos, jų visvien neužteks visai Sacharai sudrėkinti. Todėl vis vier bus grįžta prie H. Zergelio projekto. Tai — vienas pačių grandioziškiausių gamtos pertvarkymo projektų, kuriuos įgyvendintų žmogus.

Prieš 138 metus Egipte buvo nutarta įkurti šalies paminklų apsaugos valdybą. Ji įsikūrė vienoje vyriausybės rezidencijos salėje.

Po to su valdybai priklausanti kolekcija įvyko kurioziska istorija. Austrų erchercogas Maksimilianas, 1855 metais apsilankęs Kairą, per vizitą Abasa pašos rūmuose ją labai susižavėjo. Abasa pašą pasiūlė Maksimilianui pasiimti kokią nors jam labiausiai patinkantį daiktą, ir šis ilgai nesvarstydamas, paėmė visą kolekciją ir išsivežė į Viena. Dabar ji saugoma meno muziejuje.

Įdomu, kad mes neturime net daugelio iš Egipto išvežtų senovės meno pavyzdžių kopijų. Pavyzdžiui, vienos Ozirio šventyklos salės lubų, kurios 1821 metais buvo išvežtos į Prancūziją ir ten perduotos tik už 150 tūkstančių frankų. Iš pradžių jos buvo saugomos Paryžiaus Nacionalinėje bibliotekoje, o 1919 metais buvo perkeltos į Luvrą ir ten yra po šiais dienais.

Muhamedas Rahmanas pasakoja, kad lankydamasis Europos ir Šiaurės Amerikos muziejuose, jis pastebėjo, kad kai kurie pavyzdžiai, netgi tie, kurie plačiai žinomi specialistams, netraukti į katalogus. Po abejo, daugelis Europos ir Amerikos muziejų eksponatų pavogti iš Egipto, kadangi jie įrašyti Kairo muziejaus kataloguose.

Ypač daug dingę pauksuotųjų bronzos statulėlių iš Kairo kolekcijos. Jų tarpe dievo Anubio, kuris senovės Egipte buvo laikomas pomirtinio pasaulio ir

murusiųjų kulto globėjas, atvaizdas. Jis vaizduojamas kaip žmogus su šakalo galva. Jo akys padarytos iš gryno aukso. Prie dievo kojų raitos dvi kobros: viena jų žiūri į pietus, kita — į šiaurę, jūros pusėn. Gyvačių kūne sumaniai išgraviruoti hieroglifai. Uodegomis jos remiasi į pamatą, ant kurio stovi žynio, atsiklaupusio prieš Anubį, figūrėlė. Ši skulptūrinė grupė buvo aptikta JAV Merlendo valstijos dailės muziejuje. Paaiškėjo, kad muziejus ją įsigijo 1930 metais.

Atrodo, žymiausias iš senovės Egipto paminklų, esančių užsienyje, — Rozeto akmuo, juodo bazalto plokštė su užrašais trimis kalbomis: senovės egiptiečių, koptų ir graikų. Savo laiku ji padėjo iššifruoti hieroglifus. Akmenį 1799 metais rado mokslininkai, atvykę į Egiptą su Napoleono ekspedicija. Anglai, išsilaipinę Egipte 1801 metų kovo mėnesį ir apsupę sumuštos Napoleono kariuomenės likučius, pareikalavo, kad prancūzai kapituluodami atiduotų ir visus savo archeologinius radinius. Sąlygas teko priimti ir Rozeto akmuo kartu su kitais paminklais buvo pakrautas į laivą ir atvežtas į Angliją. Jis ir šiandien yra Britanijos muziejuje. Vėliau visi pasaulio muziejai, jų tarpe ir Kairo, paprašė Londoną gipsinių šio žymaus istorinio paminklo lėdinių.

Prancūzijai apskritus konsulai taip pat padėjo įsigyti retų archeologinių paminklų, turinčių neįkainojamą mokslinę reikšmę. Pavyzdžiui, vienas jų — didelis Amono Ra šventyklos Karnake sienos gabalas.

Daktaras Liabibas Habašis, JAR valstybinės premijos laureatas meno ir visuomenės mokslų srityje, mums pranešė, kad labai daug senovės Egipto paminklų saugoma Vatikano muziejuje. Juos itala supirko praėjusiam amžiuje.

Stambi paminklų kolekcija yra ir egiptietiška Turino muziejuje.

Tai vienintelis užsienio muziejus, skirtas tik senovės Egipto menui. Jam pradži davė iš vieno prancūzų konsulo pirktą didžiulę archeologinių radinių kolekcija. Vertingiausių muziejaus eksponatų tarpe — iš juodo granito iškalta natūralaus dydžio Pemžio II statula, o taip pat jo tėvo faraono Sičio I statula. Tai patys meniskiausi tos epochos vaizduojamojo meno kūriniai. Panašaus grožio skulptūrų šiandieniniame Egipte neišliko. Didelė Egipto senienų kolekcija yra Florencijos ir Bolonijos muziejuose. Stambia senovės Egipto meno paminklų kolekciją sugebėjo įsigyti ir Ciandijos Leideno muziejus.

Tačiau Muhamedas Rahmanas nelabai tiki, kad Egiptas susigrąžins savo senovės paminklus. Jis pasakė: "Daugelis meno kūrinių, išvežtų į užsienį, — tebūnie tai dovanos ar vogti daiktai, — laikomi tų muziejų,

Apie Bebrus

(Ištrauka iš A. Palionienės ir Z. Butkevičiaus aprašymo "Mūsų Gamta" žurnale)

... Po ilgos kelionės būrelis bebrų pasiekė ežerą. Žiūri — vanduo netikęs. Nešvarus. Paieškojo kiek, ir aptiko upelį, ftekančį į tą ežerą. Vanduo geras, bet jo nedaug. Mato, jog be užtvankos neišsiversi. Buvo dvi išeitys — arba statyti ją paprastai, sluoksnis po sluoksnio klojant rastgalius, šakas, dumblą, akmenis, ar vienu ypu nuversti skersai vagos medį ir iš karto baigti šį reikalą.

Ar čia laikas spyry, ar medis tinkamas pasitaikė — greičiausia, ir viena, ir kita, — tačiau netrukus pagrauzta drebulė sutraškėjo ir... nuvirtusi tik perpus, užkliuvo. Taigi, ne tik mums, bet ir bebrams kartais apskaičiavimai nepavyksta. Bet mažieji statybininkai nevilčiai nepasidavė. Pasvirusios drebulės kamienų jie pasiekė užkliuvusią vietą, pagrauzinėjo, kiek reikėjo, ir medis, tarsi pats to būtų norėjęs, aklinai užtvėnkė upelį.

Šį atsitikimą pasakojo žymus gamtininkas V. Šnitnikovas. Netikėti nėra pagrindo — tokių pavyzdžių galima rasti visuose kraštuose, kur gyvena ar tebegyvena bebrai. Sakysime, kad ir garsioji Džefari upės užtvanka Šiaurės Amerikoje: jos ilgis — 652 metrai, aukštis — iki 4.3 metro, pagrindo plotis — 7 metrai. Ir šis milžiniškas hidrotechninis įrenginys pastatytas be buldozerių, kranų, sunkvežimių, be projektų, vien mažų žvėriukų letenėlėmis ir aštriais dantimis, vien skatinant ir mokant neklaidingam instinktui.

Senieji Indėnai, matydami šiuos romius, bet taip išmintingus ir darbščius padarus, negalėjo likti abejingi ir nutarė, jog bebrai — dievo Manitu padėjėjai, padėję jam atskirti sausumą nuo vandens. Pusiau sudieviną pagarbą bebrams čia su-naikino tik utilitarizmas, atkeliavęs iš Europos ir sutrypes panteistinę indėnų pažiūrų harmoniją.

Daugelis žvėrių mus stebina savo mokėjimu prisitaikyti prie aplinkos sąlygų. Bebrai tuo tarpu yra fenomenai — jeigu aplinkos sąlygos jiems netinka — keičia jas. Pakeičia ne stichinių jėgų pagalba, o pasikliaudami daugelio kartų sukauptu ir gimstant perduotu patyrimu, dirbdami tiek daug, kiek retas kitas žvėris dirba. Sakytum, jie būtų bičių giminės — poilsio valandėlių darbymečio metu — vasarą ir ru-

kur jie eksponuojami, nuosavybe. Susigrąžinti juos maža vilties. Mūsų uždavinys išsaugoti bent tuos paminklus, kuriuos dabar turime".

Vagdis Riadas
"Al ahram", Kairas

denį — jiems tenka tiek nedaug.

Praėjusį kartą jau minėjome, jog šiandien Lietuvoje bebrus galima sutikti beveik visur. Todėl praktiškai kiekvienas, kas sumanytų betarpiškai pasidomėti šiu žvėrelių gyvenimu, progų gali surasti tiek ir tiek.

"Pasiturinčiam" bebro gyvenimui reikia tik dviejų sąlygų: vandens ir tinkamų maistui bei statyboms medžiagų, krūmų, žolių. Žinoma, kiekviena šeima stengiasi pirmoji užimti patogiausias vietas. O tos patogiausios vietelės — tai pakankamai giles, nesraunios ir vasarą neišdžiūstančios senvagės, ežerai, apaugę vandens augalais ir supami lapuočių miško. Čia bebrai išsiraušia urvus ar statosi trobeles. Beje, urvas — mėgiamiausia bebrų statybinė konstrukcija. Jis prasideda po vandeniui, kyla aukštin ir baigiasi erdvia sausa "mene", kur bebrai ilsisi, žiemoja, augina jauniklius. Nuo tos menės dar būna pora atsarginių urvų į vandenį, o neretai koks vienas — ir tolyn į sausumą, išeinantis paviršiumi. Jį galima būtų pavadinti pavojaus urvu — jei neatidėliotinų reikalų prispirtas babras nukeliauja toliau nuo vandens ir čia išsigąsta — skuba ne link vandens, o tiesiai prie šio urvo. Arčiau, greičiau, saugiau.

Bebrų urvai kartais būna visai netoli žemės paviršiaus. Užlipo besiganantis arklis, užvažiavo vežimas — ir įlūžo lubos. Tokiu atveju bebrai imasi kasti naują urvą arba pradeda remontą — skylę užkamšo žolėmis, užkloja šakomis, pagaliais, rastgaliiais. Šitai atsitanda vadinamoji pustrobė, tačiau joje nebegyvenama, tai tik stogas, primenant pradėtą statyti fikrąją trobelę.

Tikrąsias trobeles dažniausiai pamatysi slėniuose, drėgnose vietose, kur urvo neišsikasi. Jos statomos tarp medžių, krūmų, ant didelio kupsto ar plovos. Tasai pagrindas sulyginamas, sutvarkomas taip, kad būtų sausas ir patogus, o aplink iš šakų, pagalių, žolių renčiamos sienos, jos sutvirtinamos dumbliu, moliu. Tačiau pavasario potvyniai gali užtvindyti šį rūmą. Todėl bebrai pavojingose vietose jie stato kelių aukštų — užlietas pirmasis — persiropščiama aukščiau, užlietas ir šis — liko trečias. Kitų metų laiku, kai potvyniai negresia, bebrai pirmąjį paverčia prieškambariu — čia nusipurto išlipę ir jau švarūs ir sausi, lipa aukštyn, kur yra valgomas ir miegamasis. Beje, bebrų švara vartata sekimo — jų namuose nėra nieko nereikalingo. Visos šiukšlės tuoj pat pro angą išmeta (Pabaiga ant 5 pusl.)

Lietuvos Spausdiniai

"Liaudies Balso" raštinėje galite užsiprenumeruoti Tarybų Lietuvoje išleidžiamus laikraščius ir žurnalus. Metinių prenumeratų kainos sekančios:

Dienraštis "Tiesa" — \$5.00; tris kartus į savaitę išleidžiamas "Šnortas" — \$4.00; tris kartus į savaitę išleidžiamas "Valstiečių laikraštis" — \$2.50; savaitraštis "Gimtasas Kraštis" — \$2.25; du kartus į savaitę išleidžiamas "Lietuvos Pionierius" — \$1.50; savaitraštis "Literatūra ir menas" — \$3.50; du kartus į savaitę išleidžiamas "Tarybinis Mokytojas" — \$3.50.

Mėnesinių žurnalų metinių prenumeratų kainos:

"Genys" — \$1.50; "Žemės ūkis" — \$8.50; "Kultūros barai" — \$3.00; "Komunistas" — \$2.00; "Liaudies ūkis" — \$6.00; "Mokslas ir gyvenimas" — \$3.00; "Mokslas ir Technika" — \$9.50; "Mūsų Gamta" — \$3.50; "Mūsų Sodai" — \$7.50; "Peragalė" — \$5.00; "Sveikatos Apsauga" — \$8.50; "Tarybinė Mokykla" — \$4.00; "Tarybinė Moteris" — \$2.00 ir "Jaunimo Grotos" — \$2.50.

Du kartus į mėnesį išleidžiamų žurnalų prenumeratos:

"Svyturys" — \$5.00; "Šluota" — \$3.00; ir keturis kartus į mėnesį išleidžiamas "Ekranas Naujienos" — \$4.50.

Kai kurių iš viršvardintų laikraščių ir žurnalų galima gauti ir pavienių egzempliorių Liaudies Balso raštinėje. Laikraščių egzemplioriaus kainos po 5-10 c., o žurnalų po 25-50 c.

Pusmetinės prenumeratos turi būti užsakytos ne vėliau gegužės mėnesio, o metinės ne vėliau spalio mėnesio.

Užsakymus siųskite su money orderiais adresu:

Liaudies Balsas, 160 Claremont St., Toronto 3, Ont., Canada

Liaudies Balsas

SAVAITINIS KANADOS LIETUVIŲ LAIKRASTIS
LEIDŽIAMAS SPAUDOS DRAUGIJOS

Prenumeratos kaina:

Kanadoj ir visur kitur \$5.00 metams; pusmečiui \$2.50.

Į Lietuvą \$7.00 metams

LIAUDIES BALSAS

160 Claremont St., Toronto 140, Ont., Canada

Telefonas: EMpire 6-4358

NORS PAVĖLUOTAI

Po atostogų kiekvieną darbą sunku pradėti. Ima laiko, kol žmogus vėl įsijungia į savo darbą. Ne kitaip ir su laikraščio darbininkais. Atrodo, kad reikia pradėti iš naujo.

Visų pirmiausia, kad ir pavėluotai, reikia pastebėti, kad praėjusios kelios savaitės daugiausia žmonių atydos tekreipė ne tiek savo politiniais įvykiais, kiek moksliniais. Ypač trijų astronautų skridimu į Mėnulį. Jų nusileidimas ant Mėnulio, savo žygio perdavimas per televiziją žmonėms ant žemės ir laimingas sugrįžimas su Mėnulio žemės pavyzdžiais, buvo nepaprastas žmogaus atsieikimas. Visiems, kurie kuom nors prisidėjo prie šio žygio įvykdymo, tenka didelis kreditas.

Apgailėtina tik tas, kad iš to veikiausiai nebus didelės naudos visai žmonijai. Visa ta mechanika mažai kuo bus naudinga civiliniame gyvenime. Pavyzdžiui, kam reikalingos tos raketos, sudėginančios 15 tonų kuro per sekundę? Gal kiek daugiau naudos duos mažesni, elektroniniai įrenginiai. Bet tas nereikia, kad to nereikėtų daryti. Žmogaus jau toks charakteris — ieškoti, stengtis atidengti paslaptis.

Taipgi reikia apgailestauti ir tą faktą, kad Mėnulis, Marsas, Vehera, kaip parodo gauti daviniai, nėra tinkamos vietos žmogaus apsigyvenimui. Marinių nuotraukos Marso, tarybinių įtaisų daviniai apie Venerą rodo, kad tie Saulės palydovai nėra skirti žmogui.

Visgi, atrodo, tie visi daviniai nepadėjo žmonėms gauti apčiuopiamą vaizdą, kokie tie erdvės kūnai. Pavyzdžiui, daugelis jau dabar registruojasi lėkti į Mėnulį. Išrodytų, kad jie įsivaizduoja, jog tenai — kita Florida. O Anglijoje dar yra užsišpyrėlių, kurie teigia, kad žemė vistiek plokščia.

KĄ DABAR KINIEČIAI SAKYS

Rumunijos sostinėje viešėjo prezidentas Niksonas. Jis tenai buvo labai maloniai priimtas. Iš kiniečių taškaregio žiūrint, tai Rumunijos valdonai papildė didelį nusižengimą, taip maloniai priimdami kapitalistinės tvirtovės vadovą.

Rumunijos lyderiai yra laikomi kaip ir kiniečių šalininkais. Jie užsienio politikoj dažnai nekooperuoja su Varšuvos bloko nariais. Rumunija kiniečiams buvo pirma po Albanijos. O pasirodė, kad Rumunija pasikvietė svečius JAV prezidentą Niksoną, kurį kiniečiai laiko Kinijos priešu Nr. 1.

Kokiais sumetimais tas buvo padaryta, vargu mes sužinosime. Kiekviena šalis turi savus išrokavimus. Būtų gerai, kad pasitarnautų taikai, sugyvenimui.

"UZDANGA" PRASISKLEIDĖ

Šią vasarą lankosi Lietuvoje daug turistų iš viso Amerikos kontinento. Pažymėtina, kad daugiausia turistų sudaro jau po antrojo karo atvykusieji išeiviai. Kaip nesistengė vlikininkai atgrąsyti juos nuo lankymosi Lietuvoje, bet nieko iš to neišėjo.

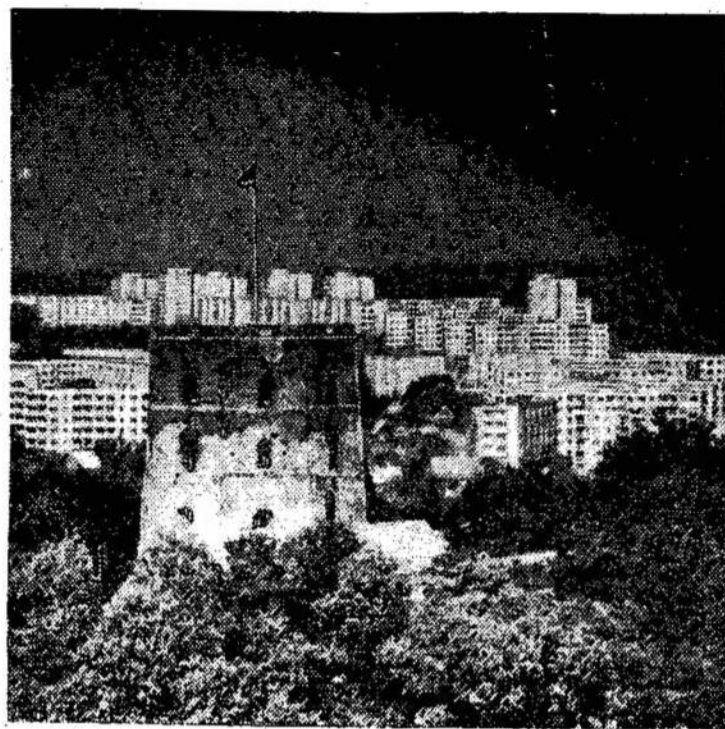
Tuom pat sykiu Kanadoje ir JAV lankosi nemažai Lietuvos turistų. Vieni atvyksta pas gimines, kiti šiaip pasidairyti. Gerai, kad jie pamato šias šalis. Ne tik arčiau susipažįsta su emigracijoje gyvenančiais tautiečiais, bet ir pamato daugiau pasaulio. Gali rasti šį tą gerą ir savo krašte įvesti.

Dažnesni susitikimai gal kiek sumažins nesitikimus lietuvių tarpe.

TIKĖJIMAS NIEKO NEPADEDA

Tikėjimas į dievą, jo pripažinimas, atrodo, nepadeda žmonėms sugyventi. Štai kas dedasi Šiaurinėj Airijoje. Tiesiog civilinis karas tarp katalikų ir protestonų.

Tiesa, jie kaunasi ne už religiją. Bet faktas, kad religija nepadėjo jiems susiartinti. Atrodo, kad ji dar labiau juos suksirstė, suerzino.

Vilniaus peizažas. (M.Baranausko fotoetiudas)

Įdomi Istorija

N. AUKŠTUOLIS

Gal pamenate, kokios aštrios kovos vyko Sudburyje tarp nikelio kasėjų. Pirmiausia įvyko skilimas tarp nikelio kasėjų. Paskui plieno darbininkų unija, United Steelworkers of America, turinti 150,000 Šiaurės Amerikoje, su pagalba nekuriu nikelio darbininkų unijos vadų, pradėjo kovą už prisijungimą nekilio darbininkų. Galų gale 1967 metais įvyko susijungimas. Vadams susitarus, buvo prarastas referendumas. Nariai 5,122 balsais prieš 2,522 užgyrė susijungimą. Bet...

Nariai, kurie buvo priešingi susijungimui, apskundė įrodinėdami, kad šis susijungimas buvo padarytas laužant International Union of Mine, Mill and Smelter Workers konstituciją. Žemesnis teismas palaikė skundą ir pakelbė, kad susijungimas neteisėtas. Susijungimo šalininkai padavė apeliaciją Ontarijos Apeliacijų teismui. Šis šiomis dienomis dviem balsais prieš vieną pripažino, kad žemesnis teismas padarė teisingą sprendimą.

Teismas sako, kad nikelio darbininkų unija turėjo pakeisti konstituciją, jeigu norėjo susijungti. To nepadarius, reikėjo, kad susijungimą užgirtų visi nariai, vienbalsiai.

Teismas pareiškė savo sprendime, kad šis žygis, susijungimas, buvo pats svarbiausias unijinis dalykas, kad unijos viršininkai neturėjo teisės vykdyti susijungimą. Jie neturėjo teisės prarasti referendumą. Girdi, susijungimas gal ir naudingas plieno darbininkams, gal jis naudingas unijiniam judėjimui. Bet vistiek negalima paneigti narių teisių. O kaip matėm, daug narių buvo tam priešingi. Faktas, kad trynimasis tarp plieno ir nikelio darbininkų unijų lyderių sudarė nemažą problemą, vistiek nebuvo

Senesniųjų Žiniai

New Yorke, Amerikos Medikų Asociacijos metinėj konvencijoje, buvo diskutuotas klausimas, kuris turi didelę reikšmę senesnio amžiaus žmonėms, daugiausia išėjusiems į pensijas.

Dr. Ewald W. Busse pažymėjo, kad nenaudojami muskulai, taipgi ir smegenys, nyksta. Tik nuolatinis naudojimas muskulų ir smegenų neleidžia žmogui nykti fiziniai ir protiniai taip greitai, kaip tas įvyksta nenaudojant.

Jis taipgi pastebėjo, kad 1900 metais 60 metų amžiaus žmonėms buvo didesnės galimybės dirbti ir toliau. Gi 1965 metais jau tik ketvirtadalis to amžiaus žmonių dirba. Žinoma, ne visoje šalyse tokia proporcija. Ga-

lime taikyti Šiaurės Amerikos šalims.

Taigi, senesniems žmonėms, kurie nustoja dirbti reguliarią darbą savo profesijoje, išėjusiems į pensiją, svarbu susirasti kokį nors užsiėmimą. Ne tik fiziniai šį tą veikti, kad muskulai, raumenys nenyktų. Reikia domėtis ir ktais klausimais, skaityti spaudą, knygas, dalyvauti kokiame nors judėjime.

Daugelis senesnio amžiaus žmonių tik ir galvoja apie išėjimą į pensiją, apie pasiliuosavimą nuo bet kokios atsakomybės, apie lengvą gyvenimą be rūpesčių. O tai kelias į greitesnį pasenimą.

Darbas tik tuomet žmogui pakenkia, jei jis per sunkus, yra dirbama sveikatai kenksmingose sąlygose.

Žmogus linkęs prie tinginystės. Kai tik niekas nespaudžia, jis myli ilgai miegoti, nieko neveikti. Prieš tai senesniame amžiuje, ypač nedirbant savo profesijos darbe, reikia priešintis. Per daug miegoti taip pat esą nesveika.

Gdytojai suranda, kad vedusieji rečiau lankosi ligoninėse ar pas gydytojus, negu nevedusieji. Taipgi, kad moterys ilgiau gyvena. Dabar kiekvienam 100 vyrų yra 129 moterys. Dailinai į šį klausimą atsako tas faktas, kad daug vyrų apsieveda su daug jaunesnėmis merginomis. Aišku, vyrai anksčiau ir miršta. Bet yra ir išimčių. Kiti vyrai labai ilgai gyvena, pergyvena po kelias žmonas.

Argentinos Padangėj

BUENOS AIRES. — Liepos 19 dieną čia darė įkurtuves nauja neseniai susitvėrusi lietuvių organizacija. Ji pasivadino Lietuvių Rateliu. Pirmininkas — karys Simana.

Pradžioj programos jis kalbėjo, kad Lietuvių Ratelis stengsis gražiai sugyventi su visomis lietuviškomis organizacijomis. Jo kalba buvo sutikta dideliu rankų plojimu.

Įkurtuvės buvo šaunios. Programoje buvo dainos, muzika. Pirmininkavo Andrijauskas.

Pirmininkas gyrė moteris už pagaminimą skanių užkandžių, o susirinkusieji svečiai joms plojo.

Geriausios kloties šiai draugijai.

A. Šilialis

Grįžta į senus laikus

BUENOS AIRES. — Argentinos valdžia grįžta atgal prie to, kas buvo prieš 15 metų, prie Perono valdžios. Tuomet dažnai rasdavo žmones negyvas, pametus laukuose, bet nerasdavo kaltininkų, kas tą darė. Dabar keli įvykiai pasikartojo. Toli nuo Buenos Aires policija rado pakelį studentą dar gyvą. Buvo dešintas elektra. Ligoninėj atgavo gyvybę.

Spėjama, kad tai slaptos policijos darbas.

K. S.

Pasta

Tai jau ir po at

Reikia pasakyti, kaip žmogui sunku vietele ir atostogų

Ežerai ir ežerė metu — didžiaus vietos.

Kiti ir į mažus gabena didelius laksto triukšmą siubuoja.

Seniau ant var ramių parklauti Dabar to negalim

★
Bet vistiek ger pa jaustis be rūpe da nori; guli kad ką nori.

Šiek tiek atsile Gaila tik, kad t tės taip greitai

★

Dabar, veikiai radijui, žmogus skirtu nuo pasau kur į miškus.

Radijas praneš kius kas valandą

Idomu buvo se ronautų nusileidi lo.

Tiesa, daugiau levizijos centruc simuliacijas, bet ir jų vaikščiojimi

★

Reikia atiduoti visiems JAV žr paruošė viską, ku linga kelionei

★
Kaip toli žmog žengė! Kokią te vystė!

★
Prezidentas Ni buvo tikėtasi, pe ronautų laimėjin

Jis aplėkė pus damas smunkai prestižą.

★
Idomu pažymė propagandistai domės į vizitą I vena 400,000,000

susikoncentravo jos, mažos valst

Čia mat jie ra ria buvo galir prieš TSRS.

★
Bet gi Nikson lankėsi Lenkijo išejo?

Matysite, nie Rumunijoje.

★
Nebent tas, k rūstino Mao Ts

★
HOUSTON. — Dr. F. Curtis ? kad jis pasitra programos.

Kiek anksčia ti trys.

★
Jie sako, kač erdves labai m traukti į naudii nius darbus.

Pastabos

Tai jau ir po atostogų.

Reikia pasakyti, kad šiais laikais žmogui sunku rasti ramias vietas ir atostogoms praleisti.

Ežerai ir ežerėliai vasaros metu — didžiausio triukšmo vietos.

Kiti ir į mažus ežerėlius atsigabena didelius motorlaivius, laksto triukšmauja, vandenį siubuoja.

Seniau ant vandens galėjai ramiai pailsėti, pažuvinti. Dabar to negalima.

Bet vistiek gerai nors trumpa jaustis be rūpesčių: keil kada nori, guli kada nori, darai ką nori.

Siek tiek atsileidžia nervai.

Gaila tik, kad tos trys savaitės taip greitai prabėgo.

Dabar, veikiant televizijai, radijui, žmogus nesijauti atskirtu nuo pasaulio ir nuliūdęs kur į miškus.

Radijas praneša žinias, įvykius kas valandą.

Įdomu buvo sekėti JAV astronautų nusileidimą ant Mėnulio.

Tiesia, daugiausia matėm televizijos centruose paruoštas simuliacijas, bet vistiek matėm ir jų vaizdžius ant Mėnulio.

Reikia atiduoti kreditą tiems visiems JAV žmonėms, kurie paruošė viską, kas buvo reikalinga kelionei į Mėnulį.

Kaip toli žmogaus protas pažengė! Kokią techniką jis išvystė!

Prezidentas Niksonas, kaip ir buvo tikėtasi, pasinaudojo astronautų laimėjimais.

Jis aplėkė pusę pasaulio, keldamas smunkantį amerikiečių prestižą.

Įdomu pažymėti, kad Vakarų propagandistai visai nekreipė dėmesio į vizitą Indijoje, kur gyvena 400.000.000 gyventojų, o susikoncentravo ant Rumunijos, mažos valstybės.

Čia mat jie rado geležėlę, kuria buvo galima pabarškinti prieš TSRS.

Bet gi Niksonas anais metais lankėsi Lenkijoje. O kas iš to išėjo?

Matysite, nieko neatsitiks ir Rumunijoje.

Nėbent tas, kad Cosesku užrūstino Mao Tsetungą.

J. Y.

HOUSTON. — Mokslininkas Dr. F. Curtis Michel pranešė, kad jis pasitraukia iš erdvinių programų.

Kiek anksčiau pasitraukė kiti trys.

Jie sako, kad progų skristi į erdves labai maža. Jie nori įsitraukti į naudingesnius mokslinius darbus.

Ab Douglas, CBC reporteris Maskvoje. Čia jis matomas Maskvoje.

Ką Kiti Rašo

Klauda, ar metodas?

— Niksono misija Azijon rodo didžiausią JAV politikos klaidą, — rašo kolumnistas Drew Pearson. JAV eikvoja bilijonus dolerių mažoje 17 milijonų žmonių šalyje, nepaisant didžiulės 500 milijonų šalies — Indijos.

Toj klaidoj yra neskelbiamas siekis.

Visai Amerikai būtų geriau turėti Indiją savo pusėj, bet tiems, kurie įvėlė JAV Vietnam, svarbu ne skaičiai, bet turta. Indijoje nėra galimybių dideliai pelnytis. Jos turtus išsunkė Britanijos imperializmas.

Prie to, Indija palinkusi prie Tarybų Sąjungos.

O Pietinio Vietnamo generolai už gerą kainą leidžia išnaudoti tos šalies gamtinius turtus.

Didelis JAV ir Britanijos šalininkas Morarji Desai pasitraukė iš premjero pavaduotojo vietos, nes pačioje Kongreso partijoje, kuri valdo Indiją, didėja antiamerikinis sentimentas, o parlamente kairieji daro j valdžią spaudimą.

Išnaudotojus, taigi, Indija nevilioja.

Įdomu, kad mūsų valstybės sekretorius W. P. Rogers, nuvykęs Japonijon, matė reikalingu stipriai pabrėžti, kad JAV santykiai su TSRS gerėja, kad TSRS siekia suburti Azijos šalis bendrai apsaugai nuo agresorių.

Japonijos vyriausybė nepatenkinta JAV karo tešimu Vietname. Ji taipgi nori atgauti Pasifike salas, išsinerti iš JAV užsienio politikos.

Gal norėta pabauginti japonus.

— V. Andrušis

Prezidentas ir pranašas

Namažiau už visus kitus amerikiečius prezidentas Niksonas džiaugiasi ir didžiuojasi mūsų astronautų žygio į mėnulį pasisekimu. Tai gražu ir natūralu.

Bet prezidentas mojasį būti ir pranašu. Jis sako, kad per ateinančius trisdešimt metų žmogus suras už užtikis erdvėje ir tokią planetą, kuri, kaip ir mūsų mieloji žemė, yra gamtos apdovanota gyvybe.

Mokslininkai dar neišdrįsta taip drąsiai ir taip toli eiti. Jie atvirai sako, kad tokie pranašystei jokio pagrindo jie neturi ir nežino.

Bet neapsimoka prezidentą smerkti už pralenkimą mokslininkų. Labai galimas daktas, kad istorija mūsų Niksoną pripažins daug geresniu pranašu, negu prezidentu.

Per pusę savo prezidentavimo metų Niksonas neįrodė, jog jis šiam kraštui vadovaus su baisiai reikalinga išmintimi.

— A. Bimba

Nelaimingos šeimos

Sen. Ed. Kennedys labai sunkiai pergyvena tragediją. Jis jaučiasi prasikaltęs, kad ištikusią nelaimę nepranešė tuoj policijai. Jam sunku pergyventi veiklios merginos Mary Jo Kopechne, kurią jis namo važiuodamas norėjo pavežėti, jo automobilijuje žuvmias.

Kennedys buvo pasirengęs pasitraukti iš senatoriaus vie-

tos. Bet piliečiai pareiškė juo pasitikėjimą, tai jis, atrodo, ir toliau eis senatoriaus pareigas.

Kaip jis toliau galės politinę karjerą išvairuoti, sunku dabar pasakyti. Reakciniai politikieriai džiaugiasi, kad ši nelaimė Kennedžiui kietai užrakino duris į Baltuosius rūmus, nes nebeturys šansų laimėti prezidento vietą.

Tuo pačiu metu, kai Kennedžiui ištiko nelaimė, kunigo Kingo šeimai ištiko taipgi skaudžią nelaimę: sūnūs rado prūde prigėrusį A. D. Kingą, užmuštojo Martino Luterio Kingo brolių.

Abu Kingai buvo pasižymėję kovotojai prieš rasinę diskriminaciją, prieš skurdą, prieš karą. Jie gerbė Kennedžius. Kaip prez. Kennedys, kaip sen. Robertas Kennedys tragiškai mirė, taip ir abu broliai Kingai.

Kennedžių ir Kingų šeimos pergyvena tragiškas nelaimes, kuriomis džiaugiasi visoki civilinių teisių ir demokratijos priešai.

— J. Gasiūnas

Ir teisinga, ir labai gerai

Čikagos kunigų organas (liepos 23 d.) labai bara Tarybų Sąjungos vyriausybę, kad ji nori katalikų bažnyčios teises sulyginti su pravoslavų bažnyčios teisėmis. Tai esą "baisu". Laikraštis sako:

"Matyti, kad Maskva nori pritaikyti ir katalikams normas, kurios jau seniai taikomos pravoslavų Bažnyčioje. Girdėti, kad ir Lietuvoje norima įvesti tokią tvarką, jog visos kunigo asmeniškos pajamos, gaunamos už religinius patarnavimus, net ir Mišių stipendijos, eitų į komiteto kasą, o komitetas paskirs dieną, kada kunigas turi atlaikyti žmonių paprašytas Mišias. Bet už tai komitetas turi mokėti kunigui algą. Taip kunigas liktų komiteto samdinys. Su juo turi būti pasirašoma sutartis, kaip su zakrastijonu, vargonininku. Reikalui esant, komitetas galės kunigą atleisti, pasirinkti kitą arba iš viso nutarti, ar kunigas toje vietoje reikalingas.

"Atrodo, kad šios Rusijoje veikiančios pravoslavų normos dar nėra įgyvendintos Lietuvoje. Tačiau, jei taip įvyktų, tai kunigai visiškai priklausytų nuo valdžios paskirtų komitetų malonės ir iškristų iš vyskupijos valdytojo jurisdikcijos. Jie tada jau priklausytų 'komitetų bažnyčiai'."

Mums gi atrodo, kad tokia sistema gera ir teisinga. Tegu bažnyčios reikalus tvarko patys parapijiečiai. Kodėl katalikų bažnyčia turėtų turėti daugiau privilegijų, negu kitos sekotos? Kuo kunigai geresni už popus?

— Laisvė

ŠYPSENOS

Pirmasis

"Tu esi pirmas vaikinys, pabučiavęs mane", teisinosi mergina.

"Aš tikiu tavimi".

"Tu pirmas vaikinys, patikėjęs manimi".

—o—

Priesaika neleidžia

Tėvas, radęs dukrą su vaikiuku, užsipulė ant vaikinio:

"Tu, icliau, bučiavai mano dukterį?! Atsakyk!"

"Atsiprašau, bet negaliu".

"O kodėl?"

"Todėl, kad prisiekiau tavo dukrai, jog niekam nesakysiu".

APIE BEBRUS

(Atkelta nuo 3 pusl.)

mos vandenin. Trobelių aukštis — apie 1.5 metro, o kartais ir daugiau.

Kadangi bebrai vienoje vietoje gyvena ilgai — net dešimtis metų, todėl trobelės, po kasmetinių remontų, palengva auga, didėja...

Kaip jau minėjome, bebrai daug pluša. Nukirsti medį — pusė darbo. Statybines medžiagas ir maistą reikia nugabenti į vandenį. Galima, žinoma, tempti tiesiai, per žolę, kupstus. Tačiau bebrai — ne be reikalo Manitu padėjėjai. Jie pasirenka patogiausias kryptis ir ilgai išmina lygutėlius takelius, kurie ypač ryškiai matyti aukštuose krantuose. Atėjai su našta prie upės ir čiuošte nučiuožei žemyn. Greita, patogiu.

Slėnesnėse vietose takeliai greit prisirenka vandens. Tokiu atveju bebrai imasi naujų patobulimų — takučius pagilina, išimdami dumblą ir augalų šaknis, ir padaro taisyklingus kanalus, kuriais galima plukdyti ir maistą, ir statybines medžiagas. Čia jau ne tik greitai, patogiu, bet ir lengva. Visa tokių kanalų sistema žiedo pavidalu supa bebrų trobeles Kerutušos ežere, Krempoje, Žvirgždoje.

Geriau įsisiūrėjus į bebrų gyvenvietės planą, galima pastebėti, jog — atsitiktinai ar apgalvotai — viskas čia dažniausiai tikslinga: kuo patogiau priėjimai prie maisto šaltinių; kuo trumpiausiai ir saugiausiai gelbėjimosi keliai, kuo mažiausiai jėgų ir laiko atiduota statybai ir skiriama remontui ar tolimesniam statybos darbams.

Tačiau visa tai taptų beprasmiška, jei staiga nusektų vanduo. Todėl tose vietose, kur šitoks pavojus gresia, bebrai imasi savo didžiausios statybos — užtvankos montavimo darbų, kurie bene geriausiai parodo šių žvėrelių hidrotechninius sugebėjimus, nuojautą, kaip pasirinkti optimaliausią variantą.

MAIN RIDAS

Vertė E. Vildžiūnienė

Baltoji Pirštinė

Romanas

(Tas)

— Devynioliktosios naktį... — tarė užsisvajojęs Henris Holtsperas, vėl eidamas prie stalo su plunksna rankoje. — Nedaug lieka laiko! Dikas ir jo būsimasis žentas tučtuojau turi leisti į kelį. Nežinau, ar galima pasikliauti tuo Velfordu, nors senis medžiotojas ir pasiūki juo. Man visada kėlė įtarimą balti antakiai. Kartą jo pilkai žalsvose akyse aš pamaciau išraišką, kuri man nepatiko. Ir šiandien, kai užsistojau už jo sužadėtinę, pastebėjau nelabai dėkingą jo žvilgsnį. Gal jam kilo pavydas, kad jo numylėtinė įteikė man gėlių? Ak, jeigu jis žinotų, kiek nedaug man ši dovana reiškia, palyginus su kita dovana! Jeigu jis žinotų, kaip aš kenčiu... gal tada nežiūrėtų į mane taip niūriai! Galų gale jis labai neaprašytas bernas, visiškai nevertas šitos miško paukštytės Betos Densi. Ji atrodo kaip tikra erelė, ir jos numylėtinis turi būti jos vertas erelis. Gal ir ne tuščiai pavyduliautų šitas storžievis, jeigu juodaplaukės jo gražuolės nustelbtų akį veriantis auksinių spindulių švytėjimas. Ak Merijena, Merijena! Tau esant — o ir be tavęs — visi kiti veidai man blanksta. Ir gražuolės, ir negražios — man jos visos vienodos!... Bet reikia skubėti, — susigriebė jis, stengdamasis ginti nuo savęs tas mintis. — Juk turiu parašyti glėbį laišku, kol ateis mano pasiuntiniai, o aš ne per geriausias raštininkas. Gerai, kad čia tik pakvietimai: užtenka brūkštelėti kiekvienam po žodį.

Holtsperas greitai prisitraukė prie stalo kėdę ir ėmė rašyti. Jis rašė, nepakeldamas galvos, kol ant stalo išaugo krūvelė, dešimt-dvidešimt laišku: jis čia pat užantspaudavo juos ir užrašė adresus, aplinkinių bajorų pavardes.

— Rodos, visi, — sumurmėjo jis, dar kartą peržiūrėdamas adresus. — Su tais, kuriuos pakvies Hartas, bus nemažas būrys ištikimų mūsų šalininkų, Anglijos laisvės rėmėjų.

Tuo metu, kai jį apniko šitos mintys, kambaryje be garsu, kaip šešėlis, pasirodė indėnas.

Jis žinklais pasakė šeiminkui, kad abu žmonės, pas kuriuos buvo pasiūstas, atėjo kartu su juo ir laukia kieme.

— Vesk juos čia, — paliepė Holtsperas, — po vieną! Pirmą Densį, o kai Densis išeis, kitą.

Oriolis tuoj dingo, ir greitai prieangyje pasigirdo sunkūs žingsniai.

Pasibeldė duris. Holtsperas

šūktelėjo "Prašom!" — Ir ant slenkščio pasirodė miško kirtėjas ir brakonierius Dikas Densis.

Tai buvo milžiniško ūgio žmogus, stambių rankų ir kojų, kurių jis, atrodo, nežinojo kur dėti; užteko tik žvilgtelėti į šiuos tvirtus kumščius, ir galėjai įsitikinti, kokią Heraklio jėgą turi šis milžinas.

Iš veido jis nebuvo panašus į blogą žmogų: jo žvilgsnis buvo atviras ir tyras, ir tai, žinoma, nesiderino su jam prigijusiu brakonieriaus vardu. Gal būtų, tais laikais, kaip ir dabar, slapta nušauti žvėrelį arba įvilioti į kilpą fazaną nebuvo laikoma didele vagyste: šiaip ar taip, Dikas Densis, nors tais darbais išgarsėjęs, buvo vadinamas doru žmogumi.

Vis dėlto jis buvo neeilinis žmogus tiek iš pažiūros, tiek ir iš būdo. Dėl raumeningo stoto, didžiulės galvos ir skvarbių tamsiai rudų akių, budrių kaip erelio, jis atrodė ne tik įspūdingas, bet ir rūstus. Jis visada nešiojo nublukusią plisnę liemenę, šiurkščios medžiagos kelnės iki pusės blauzdu, storus vilnonius getrus virš sunkių raugintos odos kurpių. Ant galvos turėjo apvalią margo šuns kailio kepurę, iš po kurios aplinkui styrojo ilgi jo plaukai.

Reikmenys, kuriuos jis pasiėmė, rengdamasis tolimesniam kelionėn, buvo odinis krepšys, ant diržo permestas per dešinį petį. Prie kairės šlaunies, tarsi pusiansvyrai, tabalavo lyg ir kalavijas — gal medžiotojo peilis ar kardas. Rankoje turėjo storą šakotą lazda.

— Densi, — tarė Holtsperas, kai tik brakonierius įėjo į kambarį. — man reikia tavo pagalbos. Tu, žinau, turi geras kojas. Tikiuosi, neatsisakysi porą dienų nebūti mano pasiuntiniu?

— Bet kurį jūsų įpareigojimą, pone, — atsakė eigulys, nerangiai nusilenkdamas, — laikysiu didžiausia garbe, o ypač po šios dienos įvykio, arba, teisingiau, vakarykščio, nes jau prasideda nauja diena. Mano dukterė, pone, — o už Betą galiu galvą dėti, — gera mergaitė, nors gal truputį ir užsispyrusi. Jau ji taip dėkinga jums, pone, taip dėkoja...

— Gana, Densi, aš neužsitarnavau tavo dukters dėkingumo. Aš padariau tik tai, ką laikiau savo pareiga, ir būčiau padaręs kiekvienam, net menkiausiam žmogui. Tiesą sakant, tavo dukrai, beje, ir nereikėjo mano paslaugos. Ji turėjo garbingą gynėją drąsųjį Robiną Hudą...

— Ak pone, — pertarė brakonierius, palinkdamas į Holtsperą, tartum ketindamas pasakyti kažkokią paslaptį, — su-

prask, kad geras! Jam ji nė nepadėjo, ir vargšas vaikas neranda sau vietos, kad ji jo visai nevertina. Kiek aš įkalbinėjau ją, kad būtų jam atidesnė, — nes, kaip aš suprantu, jis puikus ir su Beta deramai elgiasi, — bet niekas iš to neišeina, pone, nieko neklauso! Teisingai patarlė sako: "Kumelę prie vandens nuvesti vienas žmogus gali, o priversti gerti, jeigu ji nenori, negali ir keturiasdešimt žmonių..."

— Aš manau, mielas Densi, — ramiai pasakė Holtsperas, — turėtum leisti pačiai dukrai spręsti, ko ji nori, ypač tuo klausimu, apie kurį kalbi. Jos širdis geriau pasakys, kas jai tinka.

— Ak, pone, — atsiduso švelnus gražuolės Betsi tėvas, — jeigu duosi jai valią, žiūrėsi, ko ji nori, tai ji greitai save prazūds! Ne todėl, kad ji būtų bloga mergaitė, mano Betsi, ne! Ji gera margaitė, ką čia ir kalbėti. Bet per daug savivaliauja, pone, be to, per daug išdidi — vis dairosi į tuos, kas ne jos nosiai. Todėl ir į Vilį žiūri iš aukšto. Juk jis, pone, toks pat neturtingas eigulys, kaip ir aš.

Gal Holtsperas ir nutuokė, kad gražuolė Betsi ir dėl kitų priežasčių nemyli Vilio Velfordas, bet dabar nebuvo kada apie tai kalbėti, ir jis ilgai negaisdamas, pradėjo aiškinti, kam pasišaukęs senąjį eigulį.

— Štai šeši laišukai, kuriuos reikia įteikti, — tarė jis, imdamas nuo stalo laiškus. — Pasižiūrėk, — pridūrė jis, nešdamas juos prie lempos, — ant kiekvieno užrašiau numerius, kad žinotum, kokia tvarka juos išnešioti ir kad neapsiriktum. Tur būt, nereikia tau priminti, Densi, kad kiekvieną laišką turi įteikti tik pačiam adresatui arba visiškai niekam.

— Aišku, pone. Aš neprivalau jo atiduoti niekam, tik tam, kam jis skirtas. Galite pasitikėti Diku Densiu!

— Žinau, Dikai, todėl ir pavėdu tau šį darbą. Geriausia būtų atiduoti tau ir kitus laiškus, bet, deja, neįmanoma. Jūs reikia nugalbenti visiškai kiton pusėn, ir aš juos pasiūsiu per kitą žmogų.

— Čia su manim atėjo Vilis Velfordas. sere. Juk jūs jį taip pat pakvietėte?

— Pakviečiau. Ar tu manai, kad juo galima pasitikėti, Densi?

— Ką jūs, pone! Galite nebijoti! Jis ir prieš bažnyčią, ir prieš karalių šiausiųsi. Ir ne sykį už tai sėdėjo surakintas.

— Cha, cha, cha! — ėmė kvatoti Holtsperas. — Tai bent patikimumo rekomendacija! Bet tiek to! Jis nežinos, kam siunčiamas, todėl nėra pavojaus, jeigu išnešios laiškus.

Densis, matydamas, kad Holtsperas nekantrauja greičiau jį išleisti kelionėn, nedelsė, tik, prieš išeidamas iš namų, į šaltą priešaušrio miglą, išgė-

rė puodelį stipraus elio, kurį šeimininko palieptas atnešė Oriolis.

Paskui į kambarį įėjo Vilis Velfordas, tas pats, kuris per kaimo šventę vaidino Robiną Hudą.

Jau nusivilkęs žaliąjį apsiaustą, jis dabar buvo su kasdienine pilka striuke ir plačiomis kaip sijonas kelnėmis, su rauktomis ant blauzdų. Kojos buvo apautos tomis pačiomis žaliomis vilnonėmis kojineimis, kaip ir vaidinant plėšiką, ir tais pačiais aukštauliais pakaustytais batais, ant galvos jis turėjo skrybėlę su plačiu tiuliu, papuoštą gaidžio plunksnomis, užkištomis už raudono kaspino, tą pačią, su kuria šoko kaimo šventėje.

Apskritai eigulio kostiumas buvo pakankamai dabitiskas. O perdėtas Vilio puikavimasis rodė, kad jis labai didžiujasi savo išore. Tiesą sakant, jam nebuvo kuo didžiūotis. Per šventę jis ne per geriausią suvaidino garbingo Šervudo girios plėšiko rolę, o dabar, kai padėjo povo plunksnas, visiškai neatrodė vertas, kad gražuolė Beta Densi jį galėtų pasirinkti kaip savo riterį. Iš prigimties piktas veidas, sakytum, buvo ne paniūres, o rūstus, blankių lyg žuvies akių žvilgsnis atrodė kažkoks bailus ir pasalus.

Buvo aišku, kad Vilis Velfordas ne iš tų žmonių, kuriais galima visiškai pasikliauti. Toks žmogus, pikto jausmo pagautas, gali išduoti net savo geriausią draugą.

Henris Holtsperas žiūrėjo į jį su įtarimu ir todėl neatskleidė paslapties tų šešių laiškų, kuriuos patikėjo jam nugalbenti. Jis tik pasakė bajorų pavardes, kuriems tas turėjo juos įteikti.

Pažadėjęs viską mieliai padaryti, eigulys išėjo iš kambario, bet, vos atsidūręs tamsiame prieangyje, atsigrėžė per petį, ir iš jo įnirusių akių nesunku buvo atspėti, kokius jausmus jis puoselėja Holtsperui.

Tokiu pat nepatikliu ir piktu žvilgsniu jis nužvelgė jaunąjį indėną, kai šis nenorom padavė jam puodelį elio.

Jis tylėdamas paėmė puodelį iš Oriolio, tylėdamas išgėrė, nepalinkėjęs sveikatos nei šeiminkui, nei tarnui, ir nepadėkojęs atkišo jį abėjingai žiūrinčiam indėnui.

Piktai burtelėjęs "sudiev", Vilis Velfordas nužingsniavo koridorium prie išėjimo ir greit dingo.

Oriolis grįžo į kambarį, kur sėdėjo jo šeimininkas, ir atsistojo prie durų, laukdamas, kol tas atsigrės. Holtsperui atsisukus, indėnas pakėlė dešinę ranką ir, ištiesęs ją delnu žemyn, ore nubrėžė plačią kreivę.

— Geras, sakai? Kas geras? Indėnas ženklais parodė, kad jis dar ne viską pasakė.

— A, tu nori dar kažką pasakyti? Na, sakyk.

Ranka vėl pakilo, nubrėždama vingiuotą kreivę, bet šį sykį su pakeltu didžiuoju pirštu.

— Ne, — tarė Holtsperas, skaitydamas šį ženklą, — negeras, tu nori pasakyti? Tas, kur dabar išėjo?

Oriolis linktelėjo galvą, pridėdamas prie lūpų smilių ir didįjį pirštą, o paskui išskėtė juos, atitraukė nuo lūpų, tuo parodydamas, kad eigulys kalba ir taip, ir taip, vadinasi, jia veidmainys.

— Melagis? Apgavikas? Taip manai, Orioli? Aš ir pats įtariu. Bet nebijok, aš nežadu jam visko išskloti. Beje, mano ištikimasai raudonodi, juk tu pavargai be miego visą naktį. Uždaryk duris, kad neprištų žiurkių ir vagių, ir eik miegoti. Manau, daugiau niekas mums netrukdy, kol mes su tavimi gerai nepailsėsime. Eik miegoti, mano drauguži.

Tai pasakęs, Holtsperas paėmė nuo stalo lempą ir, išėjęs iš bibliotekos, pasuko į miegamąjį.

Sero Marmadiuko Vedo pilis stovi stačiame vienos centrinės Belstrodo Parko kalvos šlaite: tai puikus raudonų plytų statinys, pagražintas baltais akmenimis, atvežtais iš užjūrio, iš Kanų akmens skaldyklos.

Ji normaniško stiliaus: aukštos masyvios sienos ir pusiau apvalios romaniškos arkos virš durų ir langų.

Į pilį eina tamsi medžių alėja, kuri prie pat namo virsta puošniu gėlynu, o už namo yra erdvas kiemas, kurio pačiame gale stovi arklidės, ūkiniai ir kiti pastatai.

Kiemas vienu šonu šliejasi prie sodo, kur galima feiti pro aukštus ketinuis vartelius. Gilus griovys su įtvirtinimų liekanomis ant sienų juosia visą sodą, kiemą ir parką, ir sero Vedo valdos atrodo tarsi įtvirtinta pilis.

Kitą rytą po šventės Belstrodo Parko kiemas atrodė labai neįprastai. Jeigu koks prašalietis būtų dirstelėjęs pro aukštus vartus su arka, jis tą erdvę aptverta kvadratinė sklypa būtų palaikęs kareivinių kiemu. Pasieniais eilėmis buvo sustatyti arkliai, už pavadžių prišti prie šviežiai į mūrinę sieną įkaltų vagių, o vienmarškiniai kareiviai su plačiomis kelnėmis ir botfortais, su atraitvotom iki alkūnių rankovėm uoliai juos šukavo.

Čia nat ant žemės stovėjo odiniai kibirėliai su vandeniu, ir ant akmenimis grįsto kiemo telkšojo klaneliai.

Kai kurie kareiviai sėdėjo ant suolų, kiti, pasitiese ant žemės storą gūnia, tupėdami šveitė ginklus, plieno kirasas, kojų šarvus ir šalmus, stengdamiesi kuo geriau nublizginti, o paskui kabino juos ant sienų pastogėje, kurią jie patys pasidarė savo aprangai susidėti.

Toje pat pastogėje eilėmis stovėjo ožiai, ant kurių buvo tvarkingai sukabinti dragūnų balnai. Visos pastogės sienos iš-

Moi

Trumpai A

Girdisi montu skundimai, daž...

Nuo savęs siūti The Gazette r...

editoriale kelian...

džiųjų žurnalų b...

pašto apsilaidim...

šininkai verčia n...

nizuotų laišku p...

perdaug lėtai n...

—

Nuo 1952 metų d...

dėta kelti fėskaičius pasazi...

met, nors žmonja...

Per tą laiką 000.000.

Daugiausia do...

ėjimu autobu n...

inkai ir beda

Mirus Jenniausia...

liausia ir n...

venantiems giminėms.

L. E. V. J. J. A. K.

tisi buvo nukriais, pentin...

dėklais, špagotokiais ginkla...

Vargu ar rovisi šitie žmonai, apynasri...

vai buvo kSkerčio dalinmentai.

Arklių žveijimas, šešiasūkavimai ir...

riausiomis tartyly sero Mkiemą pavertnes, kalbant...

garsus, Skerčsavo pokalbi...

skyrėsi nuo t...

išgirsti tojejeigu pavyktų...

Tačiau, norjo kaip baisu...

bar jie elgėsi...

negu paprastkažkas varžė...

ir triukšmav...

gavo tokią gę...

užkabino ir...

ro gyventojų...

Jeigu dali...

tais perbėgd...

da arba kur...

tinal apiber...

Montrealo žinios

Trumpai Apie Viską

Girdisi montrealiečių nusiskundimai, dažnai ir LB leidėjus kaltinant, kad gauna Liaudies Balsą pavėluotai. Bet čia liečia ne vien LB skaitytojus.

Nuo savęs siūlau pasiskaityti The Gazette rugpiñcio 5. Ten editoriale keliamas aliarmas didžiųjų žurnalų bei laikraščių dėl pašto apsilaidimo. O pašto viršininkai verčia kaltę ant organizuotų laiškanėsių, kad jie perdaug lėtai nešioja laiškus.

Nuo 1952 metų, kai buvo pradėta kelti fėras Montreale, skaičius pasaziųjų mažėja kasmet, nors žmonių skaičius didėja. Per tą laiką sumažėjo 25-000.000.

Daugiausia "kalti" nesinaudojimu autobusais yra pensininkai ir bedarbiai, kurie sto-

vėdami ant šaligatvių iškelę rankas prašosi pavežti.

Kalba apie pakėlimą ir vėl, nors Montreale tarnsportacija yra brangiausia visoj Kanadoj.

Montreale vyksta dideli bankų apiplėšimai kas antra diena. Pašoko 100 procentų nuo praėjusių metų.

Policijos vadovai kaltina teisėjus, kurie mažai baudžia plėšikus. Pavyzdžiui, kai Torontu už tokius nusikaltimus baudžir 10-15 metų, tai Montreale 3-4 metus.

Bet yra ir klausimas, kur dėti nusikaltėlius. Spauda rašo kad kalėjimai užpildyti.

D. Gilbert, gavęs leidimą kalėjimo autoritetų, turėjo interviu su kaliniiais. Jis surado kad daugumą kalinių pastūmė jo prie kriminalysčių žiauru: tėvų elgesys su jaunuoliais.

Elena Mickūnienė (Bilskiūtė) Mirė liepos 6 d., sulaukusi 49 metų amžiaus.

Dauguma pradėjo kalėjimo gyvenimą tarp 15-17 metų. Ir religinių, pasiturinčių tėvų vaikų.

S. Rybak Montrealo Stare rašo, kad Montrealo Ekspo Beisbolės Lyga pagimdė naują religiją, kokios lygšiol Montrealo istorija nežinojo.

Nuo ryto iki vakaro jaunuolių pilna parkuose, gatvėse ir visose tuščiose vietose, kur tik galima žaisti bolę.

Sakoma, kad tas kelia nerimą dvasininkams, nes bažnyčiose tik bobos ir seniai.

Montrealo apylinkės miestyje Granby nuo 1890 metų dirbęs be sustojimo Empire Tobacco Co. fabrikas samdė 500 darbininkų, pagamindavo milijonus svarų pypkinio - kramtomo

viduramžių meno kūrinių rinkinys.

Masyvus apvalus stalas viduryje kambario buvo apklotas sunkia ryškaus raštuoto Damasko audinio staltiese, o grindis dengė ne briuseliški ar turkiški kilimai, o lygūs dembliai iš puikių, gražiai supintų nendrių.

Skertis sėdėjo, sudribęs raulono aksomo krėslė, o kornetas, tik ką jėjęs į kambarį, stovėjo priešais jį kaip per audieniją, tartum ketindamas kažką raportuoti.

Abu karininkai buvo be šarvų ir, priešingai įpročiui, net be plieno kirasų.

Skertis buvo apsirengęs pagal naujausią madą ir žėrė daugybe įvairiausių papuošalų. Vilkėjo geltono atlaso liemene, trumpom atlasinėm kelnėm su šilkinėm aplankom ir auksinėm sagtim apacioje; plati vanderkiška nėrinių apikaklė, tokie pat rankogaliai ir raudona, taip pat auksu išsiuvinėta juosta; apsiaavęs geltonos odos botforčius su prašmatniais, plonu baltuteliaičiu batistu apsiūtais plačiais atvartais.

(Bus daugiau)

Užuojuata

Liepos 6 dieną 1969 metų staigiai mirus Elenai Mickūnienėi (Bilskiūtei), reiškiamė gilią užuojuatą vyrui Kazimerui, dukterims Veronikai ir Elenai, motinai Belskienei, broliams Kazui, Jonui ir Vilimui. O velionei lai būna lengva Kanados žemelė.

A. N. Mikuliai	S. Bertašius
J. N. Kaušylai	J. Verdunietis
S. E. Pečiulaičiai	J. Mickūnas
A. J. Grimailai	Z. Brakas
P. J. Zabarauskai	M. Cekaitytė
K. A. Zieniai	A. Stanaitis
F. A. Sakavičiai	J. Vagonienė
S. J. Remeikiai	G. Filerienė
A. A. Einikiai	A. Juškienė
J. M. Laurinaičiai	A. Pažerienė
A. P. Purai	K. Lukošius
T. M. Subačiai	J. Simanavičius
V. O. Verbylai	J. Sinkevičius
J. H. Macikai	K. Žekonis
M. Matusėvičienė	A. Žatirka
N. Venskaitienė	V. Spakauskas
M. Danusevičienė	J. T. Vilkeliai
J. Lubinskas	J. S. Čičinska
V. Škalandis	J. S. Čičinska
Mr. & Mrs. R. Viau	

Montreal, Que.

Mirus Jenniej - Jadwygai Yarmolinskaitėi, reiškiamė giliausią ir nuoširdžiausią užuojuatą didelį liūdesį pergyvenantiems velionės tėveliams, sesutei, broliui ir visiems giminėms.

Bronius ir Hellan Simonėliai
Jonas ir Sellomėja Petroniai

tabako ir cigarų, bet dabar, prasidėjus propagandai prieš rūkymą, dirbtuvė užsidarė. Matyti daug rūkorių paklausė ir sustojo rūkyti.

Montreale su birželio 1 diena

buvo 6.753 nauji namai ir apartamentai neišnuomoti. Pernai buvę neišnuomota tik 4.642. Toronte padėtis esanti dablogesnė, kaip sako Centra Mortgage Corporation.

B. K.

WINDSOR

DRY CLEANERS & DYERS CO. LTD.

Valome visokius drabužius, gardinas, blankietus, lovų uždangalus, karpetus, chesterfieldus ir bilę ką, kas tik yra jūsų namuose.

Windsor yra viena iš vėliausių ir moderniškiausių Dry Cleaning šapų Montreale. Turime naujai įrengtą moderniškiausių STORAGE. Greitas patarnavimas.

20 metų patyrimas garantuoja darbą.
Savininkai:
A. Keršys, P. Petrušis, P. Keršulis, A. Greibus
1205 CHURCH AVE. P.O. 8-6679
VERDUN, QUE.

HILL TOP MOTEL

Route 17 West Vaudreuil, Que.

33 kambariai, maudymosi baseinas, arkliukai pajodinėjimui, pirmos klasės valgykla su pilnu laisniu, rami vieta pailsėti. Butai dėl nuo 2 iki 8 asmenų.

Motelis randasi ant kelio 17-to apie mylia į vakarus nuo Dorion, Que.

Rezervavimui vietos prašome telefonuoti: 234-4591 arba 453-3401.

Savininkas A. NAGINĖ

Mirus Jenniej - Jadwygai Yarmolinskaitėi, reiškiamė giliausią ir nuoširdžiausią užuojuatą didelį liūdesį pergyvenantiems velionės tėveliams, sesutei, broliui ir visiems giminėms.

L. P. Kisieliai	V. O. Verbylai
E. O. Strėliai	S. Venskaitienė
V. V. Zavišiai	M. Cekaitytė
J. V. Knystautai	P. Salčiūnas
F. A. Suplėvičiai	St. Ježinskas
J. E. Urbanavičiai	Ch. Žekonis
A. E. Morkevičiai	J. Stukas
K. S. Sagaičiai	P. Petrušis

Montreal, Que.

tisai buvo nukabinėtos apynasriais, pentiniais, pistoletais, dėklais, špagomis ir įvairiais kitokiais ginklais.

Vargu ar reikčia aiškinti, kad visi šitie žmonės ir arkliai, baltai, apynasriai, ginklai ir šarvai buvo kirasirų kapitono Skerčio dalinio sudėtiniai elementai.

Arklių žvengimas, šunų lojimas, šešiasdešimtį kareivių šūkavimai ir plūdimasis įvairiausiomis tarmėmis — visa tai tylų sero Marmadiuko dvaro kiemą pavertė tikru pragaru, nes, kalbant apie visus kitus garsus, Skerčio kirasirų tarpusavio pokalbiai vargu ar daug ekvyrėsi nuo to, ką būtų galima išgirsti toje mistinėje vietoje, jeigu pavyktų ten nusigauti.

Tačiau, nors kirasirai garsėjo kaip baisūs riaušinininkai, dabar jie elgėsi kur kas geriau, negu paprastai, sakytum, juos kažkas varžė. Jie buvo linksmi ir triukšmavo, džiaugėsi, kad gavo tokią gerą būstinę, bet ne užkabinėjo ir neįžeidinėjo dvaro gyventojų.

Jeigu daili kambarinė kartais perbėgdavo per kiemą į sodą arba kur nors kitur, ją būtinai apiberdavo komplimen-

tais, sveikino prancūziškai, flmandiškai arba angliškai, be aplamai kirasirai elgėsi ne blogiau kaip daugumas apsisostojančių kareivių.

Vadas neleido kareiviams įrti į pilį, ir jie nakvojo ūkiniuose pastatuose, tai buvo matyti iš šiaudinių gultų, paklotų virve ant grindų ir kitose patalpose, kur kareiviai praleido naktį. Toks kapitono Skerčio kareivių mandagumas, rodoma šeimnininkui, anąiptol neatitiktų vado charakterio, ir, kaip skaitytojai nesistebėtų, pateiksime čia Skerčio pokalbį su kornetu Stabsu.

Abu karininkai užėmė jiems paskirtą didelę svetainę rytiniame pilies fligelyje. Ar beverte pasakoti, kad tai buvo puikiai apstatytas kambarys? Sero Marmadiuko Vedo dvaras buvo ne tik tai seniausias, bet ir visu turtingiausias tuo metu. Svetainės sienos buvo išmuštos ispaniška oda su įspaustomis heraldinėmis emblemomis; žalio aksomo užuolaidos ant didžiulio lango leidosi sunkiomis klostėmis iki pat grindų, prabangūs, nuostabiai išdrožinėti baldai buvo rečiausias puikiausių

Pranešimas

Toronto, Ont.

Labour Festivalis

Toronto ir apylinkės Labor Piknikas įvyks sekmadienį, rugpjūčio 24 d. Palermoje, ukrainiečių vasarvietėje.

Bus, kaip ir visuomet, programa. Bus maisto ir minkštų gėrimų. Prie to, bus kalbėtojas, kuris nušvies dienos klausimus.

Autobusai veš torontiečius nuo 300 Bathurst St. Jie išeis 11 valandą ryto, 12 val. dieną. Kas neturite savo automašinų, pasinaudokite autobusais.

Rengėjai

Pranešimas

Kastancija Aleksienė, buvusi Yaudagiūtė, iš Keturvalakių parapijos, Vilkaviškio apskrities, mirė Carfine, Škotijoje, antrą dieną kovo 1969 m.

Paliko vyrą, penkis sūnus ir dukrą Škoitijoje.

J. Virbickas

Apsivedė

VANCOUVER, B. C. — Lietuvaitė Emilija Agonytė prieš 24 metus vedė anglių tautos vaikina Gordon Geater. Jam dirbant miške, medžiui krintant, ji sunkiai sužeidė ir nuo to jis mirė, palikdamas žmoną ir tris mažas mergaites.

Palikusi našlė, ji gaudavo valdžios pašalpą, bet Emilijai buvo sunku iš to gyventi ir auklėti tris dukreles. Ji turėjo daug vargo panešti. Tačiau ji išauklėjo visas, leido į mokslą (kolegdžių). Taipgi jas išlavino gražiai lietuviškai kalbėti.

Dabar viena iš jų, Ruty, apsišvedė su škotų tautos vaiku Walter Rodney. Vestuvės buvo rugpjūčio 2. Vestivinis balius buvo Blue Bay Motor Hotelyje. Buvo ir orkestras šokiams.

Linkiu jaunavedžiams Rutei ir Walteriui kuo geriausios laimės jų gyvenime.

C. M.

OTTAWA. — Finansų ministras E. J. Benson sako, kad takų reformų nebus iki 1971 m.

Vyriausybė, tačiau, dirbanti šiuo klausimu.

Kas Kaip Remia Liaudies Balsą

B. Ramanauskienė, Sellersville, Pa., prisiuntė nuo pas juos įvykusio liepos 4 d. spaudos paramai parengimo \$25 aukų ir E. Lietuvaitės \$50.

J. Lesevičius, Montreal, prisiuntė keletą K. J. atnaujintų į Lietuvą prenumeratų ir nuo S. Joe \$20 aukų.

J. Čelkis, Piedmont, Que., prisiuntė LB vasarinei paramai \$5 aukų.

P. V. Gasparienė, Grand Rapids, Mich., paaukojo \$1.

J. O. Shimkai, Miami Florida, praleisdami atostogas Kanadoje, lankėsi LB raštinėje, atsiunaujino prenumeratą ir paaukojo \$10.

J. Jaskevičius, Worcester, Mass., prisiuntė nuo liepos 6 d. įvykusio spaudos paramai pikniko \$50 aukų.

J. Vilkeliene, Laval-Montreal, prisiuntė nuo keliasdešimts asmenų užuojautų paskelbti ir \$25 surinktų aukų dėl LB vasarinės paramos. Aukojo: J. Tumas \$10; V. V. Bunkai, M. Daržininkas ir J. Misiunas po \$5.

P. Kisieliene, Montreal, prisiuntė atnaujintų prenumeratų, kurių dvi apmokėtos R. M. Karalevičių į Lietuvą ir nuo keliasdešimties asmenų užuojautų paskelbti.

Ch. Mickunas, Montreal, užrašė naują prenumeratą į Lietuvą ir paaukojo LB paramai \$3.

S. Masytė, Detroit, Mich., prisiuntė atnaujintų prenumeratų.

J. Daugirdas, Miami, Florida, prisiuntė atnaujintų prenumeratų ir nuo Anna Sidaras \$1 aukų.

Mar. Kazlauskienė, Haverhill, Mass., minėdama ir pagerbdama mirusį savo vyrą Augustą Kazlauską, paaukojo LB paramai \$25.

A. Wardo, Detroit, Mich., pri-

Toronte mirus P. Stukul

Apgailestaujame netekę gero draugo ir reiškiamo gilia užuojautą jo žmonai Salomėjai, sūnams Anui, Vitui, Pranui ir jų šeimoms.

R. Barauskas
Semons šeima
N. Baltakienė

O. Galinaitienė
F. Kurkulis

Rochester, N. Y.

siuntė atnaujintų prenumeratų ir nuo A. D. \$2 aukų.

V. Kirvela, Detroit, Mich., po praleistų atostogų Vankuvere, grįždamas buvo apsisostojęs kelionoms dienoms Toronte ir atsi-lankęs LB raštinėje paaukojo \$5.

V. Bunkus, Jamaica, N. Y., prisiuntė atnaujintų prenumeratų.

Anast. Šešelgis, Chicago, atsiunaujino prenumeratą į Lietuvą ir paaukojo \$4.50.

Ag. Pažerienė ir J. Rožukas, Toronto, lankėsi Ročesteryje P. O. Malinauskų aksinės vedybinės sukakties atžymėjime ir parvežė dėl LB aukų nuo R. Barausko \$13; ir nuo jubilijantų P. O. Malinauskų \$5; taipgi nuo keltos ročesteriečių užuojautų paskelbti.

Patys atsiunaujindami prenumeratas paaukojo:

O. Palubinskienė, Montreal, \$5;

J. V. Raskevich, Rockford, Ill., \$2;

J. Valentonis, Lac Du Bonnet, Man., \$5;

O. Bačiulienė, Rochester, N. Y., \$1;

J. Davidonis, St. Petersburg, Fla., \$5;

J. K. Alvinas, Yucaipa, Cal., \$1;

B. F. Kubilius, Chicago, \$2.

Visiems už pasidarbavimą ir visokiariopą paramą dėl Liaudies Balso širdingai ačiū.

Administracija

LOS ANGELES. — Kalifornijos seimelis priėmė perskirų įstatymą, kuris labai palengvina perskiras (divorsus).

—o—
TORONTO. — Studentai atidarė gindymo kontrolės centrą Toronto universitete.

Ant vieno stalo pridėta visokių priemonių apsaugojimui nuo pastojimo.

—o—
SAIGON. — Taip vadinamų žaliakepurių vyriausias komandierius pulkininkas Robert Rheault ir 7 kiti kaltinami sąmoningai nužudžius vieną civilį vietnamietį, iš kalno suplanavus.

Lietuviška Valgykla

UNION CAFE

387 SHERMAN AVE. N. HAMILTON, ONT.

Sviežias maistas. Geras pasirinkimas įvairių lietuviškų valgių. Turime kambarių apsisostojimui.

Savininkas Ch. Pampalas

Telefonas: 544-6917

LIETUVIS PLUMBERIS

J. Lisauskas

Įrengiam Aliejinį Apšildymą
Atliekam Kitus Plumberio Darbus
Darbas Garantuotas — Prieinama Kaina

148 WESTMINSTER AVE. Tel. LE. 2-5191

Toronto

Akių ir Akinių Specialistas

G. S. MERRITT

Optometristas — Optikas

Skaitymui akiniai \$15.00 ir daugiau

Bifocals — \$19.00 ir daugiau

(Iškaitant akių egzaminavimą)

Valandos: 9-12 ir 1-6. Treč. po piet uždaryta

Antrą. Ketvirt. ir Penkt. vakarais pagal susitarimą

1175 Dundas St. W. Tel. LE. 5-6400

Toronto, Ont.

Advokatas • Notaras

WILLIAM PALAMAR

Suite 133

17 QUEEN ST. E. TORONTO
Office EM. 2-1941 • Telefonas • Res. RU. 1-2177

FRANK VASS, B.A.

Advokatas - Notaras
263 College Street
WA. 2-6112, WA. 2-6111
Res. — CL. 1-0651
Toronto

J. LUNSKY

AKIŲ SPECIALISTAS

Egzaminuoja akis, ištiria akių nervus, nuo kurių paeina nervuotumas ir galvos skaudėjimas. Pri-taiko akinius.

470 College W., Toronto
Tel.: WA. 1-3924

Dėl Siuntinių į Tarybų Lietuvą

ir kitas Tarybų Sąjungos Respublikas

UKRAINSKA KNYHA

Priima persiuntimui gatavai sudarytus siuntinius tik iš naujų drabužių, medžiagos, avalynės, maisto ir kitko.

Suteikia Patogiausį ir Greičiausį Patarnavimą

Muitas ir kitos persiuntimo išlaidos apmokamos per mūsų firmą ir gavėjui nieko nebereikia primokėti.

Ukrainska Knyha centras ir skyriai randasi:

TORONTE: — 962 Bloor St. W.

WINNIPEG: — 613 Selkirk Ave.

EDMONTONE: — 10803 — 95 St.

VANKUVERYJE: — 2643 E. Hastings St.

Toronto Įstaigoje turime gerą pasirinkimą įvairių medžiagų, drabužių, avalynės bei odos dėl siuntinių.

Toronto Įstaiga atdara kas dieną nuo 9 val. ryto iki 6 val. vakaro. Sekmadieniais ir pirmadieniais uždaryta. Rašant mums laiškus, prašome rašyti anglų kalba.

Centrinė raštinė

Ukrainska Knyha

962 Bloor St. West, Toronto, Ont.

Telefonas: LE. 4-7551